

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

3. Forma.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

omne peccatum evitetur? Respondeo, quando timetur praepropera infirmi mors, ut item, quando de ea dubitatur, quia in dubio favendum est periclitanti: quod iudicium, vel Medicus, vel prudens Vir dabit, & quidem benignè potius, quam rigorosè. In his ergo eventibus, si tempus non suppetat conquerendi novum, vtere veteri sine scrupulo.

§. II. Materia Proxima.

Proximam materiam dant quinque sensuum unctioes ex prædicto Oleo benedicto. Non enim probo sententiam aliquorum, quos referunt (sed reiciunt Suarez *om. 4. in 3. p. disp. 40. sect. 2. num. 8.* & Bellarminus *lib. de Extrem. Vnct. cap. 10.* putantes, sufficere unctioem cuiuslibet partis corporis: sic enim non verificaretur huius Sacramenti forma, quæ, ut videbimus, sensus ipsos exprimit signatè.

2. Dant quinque sensuum nempe Oculorum, Aurium, Narium, Oris, Manuum, intellige, vel locorum his sensibus vicinorum, si forte quis aliquo ex his careat. Quare unctio renum, seu lumborum, & unctio pedum, non sunt de necessitate Sacramenti, imo in fœminis illa in renibus, propter decentiam, semper omittenda est, & etiam in viris, quando difficulter moveri situ possunt: Illa autem in pedibus, solum ibi est exhibenda, ubi fert consuetudo, ut vtrumque cum aliis notat Castrop. *l. 4. de Extr. Vnct. p. 3. num. 3.*

3. Cum autem dictum est (Oculorum, Aurium, &c.) non ita intelligo, quasi sentiam ex necessitate Sacramenti inungendos esse utrosque Oculos, utraq; Aures, &c. satis enim est ad valorem, unum Oculum, unam Aures, &c. inungi; unde in casu necessitatis, id est periculi praeproperæ mortis, vel similis, unus ex singulis est inungendus. Dico, in casu necessitatis. Nam, quia gravis hæc res semper visa est Ecclesiæ, erit mortale extra necessitatem utroque sensus non inungere.

4. Quamvis autem Castrop. *l. c. n. 7.* doceat, hoc Sacramentum nunquam esse incipiendum ministrari, si timeatur, non posse omnes quinque unctioes perfici, tamen hoc ipse idem limitat pro casu necessitatis, adducitque Layman, aliosque. Nam, quando nullum (inquit) Sacramentum ægrotus suscepisset, timereturque decessurus ante finitas quinque unctioes, posset (addo ego, & deberet) sub conditione infirmus inungi in sensu magis obvio v.g. in Capite, pronuntiantem Sacerdote formam exprimentem quinque sensus, sic. *Per istam Sanctam Vnctionem, & suam piissimam misericordiam indulgeat tibi Dominus quidquid per visum, per auditum, odoratum, gustum, & tactum deliquisti.* Neque hoc est contra Doctrinam *num. 1.* allatam ex Bellarmino, nunc enim cogor à necessitate providere infirmo, si forte possim &c.

5. Tandem moneo, unctioem singulorum sensuum tantam requiri, quanta sufficit, ut sit sensibilis, quamvis per unam gutturam, seu stillulam fiat, quia solum requiritur, ut verè possit dici sensus inunctus, ad quod quælibet sensibilis certo sufficit.

§. III. Forma Extremæ Vnctionis.

Forma huius Sacramenti sunt verba deprecatoria, & invalida essent, si viderentur indicativa, si viderentur imperativa. (quidquid aliqui pauci contradicant) quia in Orationis medium hoc Sacramentum instituit Christus Dominus, ut habetur Iacobi *5. orate super eum, &c.* Ea autem est huiusmodi per singulos sensus.

Ad Oculos. Per istam Sanctam Vnctionem, & suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Deus, quidquid per visum deliquisti. Amen.

Ad Aures. Per istam Sanctam Vnctionem, & suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Deus, quidquid per auditum deliquisti. Amen.

Ad Nares. Per istam Sanctam Vnctionem, & suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Deus, quidquid per odoratum deliquisti. Amen.

Ad Os, compressis labiis. Per istam Sanctam Vnctionem,

nem, & suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Deus, quidquid per gustum, & locutionem deliquisti. Amen.

Ad Manuum. Per istam Sanctam Vnctionem, & suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Deus, quidquid per tactum deliquisti. Amen.

Ad Pedes. Per istam Sanctam Vnctionem, & suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Deus, quidquid per gressum deliquisti. Amen.

Ad Lumbos, seu Renes. Per istam Sanctam Vnctionem, & suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Deus, quidquid per lumborum delectionem deliquisti. Amen.

2. In prædicta forma puto probabilius, cum Hæreticis & aliis de Extr. Vnct. diff. 7. de necessitate, cum Hæreticis Sacramenti, non esse illud (Sanctam, nec illud) per se, sed piissimam misericordiam, multo minus illud, quod Nam cætera certum sit, esse de essentia, & omnia jacent (excipio illud, Amen) esse de præcepto, quod notat rectè Suarez *l. 4. in 3. p. d. 40. sect. 3.*

Tanquam verius item puto, essentialiter esse, unctioem, suam formam distinctè repetere, nec sufficere quinque unctioibus celeriter peractis, ut cum formæ omnes sensus complectentem exprimit, in hunc modum. *Per istam Sanctam Vnctionem, & suam piissimam misericordiam suam indulgeat tibi Deus, quidquid per visum, auditum, odoratum, gustum, & tactum deliquisti.* Sicut igitur sub conditione id fieri poterit quando timor oioris: Et modo, §. 2. *num. 4.* significat.

3. Invocatio explicita Trinitatis, seu ejus expressio, non ita necessaria est, ut vult Castrop. *l. 4. de Extr. Vnct. d. 2. p. 4. n. 5.* nec consuetudo.

Vnctiones item expedire per modum Crucis, quod vis fit consuetum, tamen non est, ut vult Castrop. *l. 4. de Extr. Vnct. d. 2. p. 4. n. 5.* nec de necessitate Sacramenti, sed de præcepto gravi, unde, præcepto contentum, & talis dolo, quod certe ratum est, id omittit peccatum mortale non erit.

4. Si necessitas urgeat, ut si infirmus timeatur decessurus sine hoc Sacramento, adhiberi possunt plures sacerdotes, quorum singuli suas unctioes peragant, & singuli sub suis formis; nullo enim modo potest alter vngere, & alter formam proferre. Legi. Suarez *l. c. disp. 4. sect. 2. & 3.* Coninch. *d. 19. d. 3. fin.* Hæreticis de Extr. Vnct. diff. 1. 1.

5. Si Sacerdos non possit progredi ad perficiendum hoc Sacramentum, supplenda ab alio Sacerdote, quæ restabunt, rectè cum Divo Thoma, alioque Sacerdotibus de Extr. Vnct. *num. 10.*

§. IV. Modus, seu Solemnitas administrandi Extremam Vnctionem.

Parochus, vel ejus jussu Sacerdos suppellectilem, & stola indutus (secus foret mortale, & peccatum mortale non suppetant, omitti debet Extremæ Vnctionis collationem, asserit Suarez *d. 1. 4. l. 1. d. 2. num. 2.* de aliquam debere omitti, docet Quintana, de Extr. Vnct. *l. 5. n. 4.* Cum quo sentio, quia in hoc Sacramento vis judicandus est defectus vestium, quare illa vestimenta decumbentis veilitati debent) Sacerdos inquit sic indutus, atque associatus Clerico (potest etiam Latine potest nullum advocare, si in promptu est nequaquam sit, ut notat Layman *lib. 5. tr. 8. cap. 8. n. 1.* in gradibus locum ægroti, eundemque, confitenti se sacramento, volenti, libenter audit, tum preces antecedentes ad Sacramentum devotè fundit, quas preces, non possit peccato mortali omittere, nisi urgente necessitate, per Quintanad. & Bonacina. Addo libens, & nisi ex parte parvitas materiæ, ut si ex illis modica pars omittatur, ad modum Crucis, quam autem Crucis efformationem non esse sub præcepto modo docuimus, perindeque quod libet Vnctione, ipse idem inuncta loca tergit gressu, vel stupa, vel lana, vel simili, illa mutando ad linguam